

CENK SAY'IN İHANET VE CEZA KİTABI BÜYÜK İLGI GÖRÜYOR

Eylül aylarında ilk romanı "İhanet ve Ceza" ile karşımıza çıkan yazar Cenk Say, kitabı ile büyük ilgi görüyor. En son kasım ayında düzenlenen Uluslararası İstanbul TÜYAP Kitap Fuarı'nda Doğu Kitabevi standında imza günü düzenleyen yazar her geçen gün daha da tanınmaya başladı. Bizlerde günümüz dizilerini aratmayacak türde içinde aşk, hüznün, ihanet ve intikam barındıran bu özel kitapla ilgili bir araya geldik. Şimdi sizlerle....

Cenk Bey merhaba nasılsınız?

Merhaba Elif Hanım, teşekkür ederim, çok iyiyim. Umarım sizler de iyisinizdir.

Yaklaşık iki yıldır üzerinde çalıştığınızı söylediğiniz ilk kitabınız "İhanet ve Ceza" ile karşımıza çıktınız. Neden böyle iddialı bir roman tercih ettiniz diyerek başlamak istiyordum. Ne söylersiniz?

İddialı bir roman yazmak hedefimdi. Çünkü bu benim ilk deneyimim; hikayesi ve içeriği basit olan bir iş olsun istemedim. İnsanlar beni tanıyacaksa hikayesi ve kurgusu güçlü, okuyanda etki bırakacak bir romanla karşılaşılmasına çıkmak niyetindeydim. Yazmak için yazmadım. Aldığım geri dönüşlerden birçok kişi kitabı okurken, gözlerinin dolduğunu, ağladığını ve hatta bitmesini istemediğini söylediler. Kitabın sonu için bana kızanlar bile oldu. Sadece romanı daha uzun yazabilirdim. Hikaye buna uygundu. Ama ilk kitapta okuyucuyu kitaptan ayırmadan hikayemi anlatmam gerekiyordu. Bu da çok uzun olmayan bir yapıda olabiliirdi. Nitekim bu konuda; "bir solukta okuduk", "kitabı bitirmeden elimden bırakmadım", "gece beni uykusuz bıraktın" gibi yorumlar aldım. Bunları duymak beni açığı çok mutlu etti. Her geçen gün kendime daha da güvendim. Nihayetinde Orhan Kemal Roman Ödülüne ve Fakir Baykurt Edebiyat Ödülü'ne aday olarak kitaplarımı yolladım.

Özellikle içinde ihaneti, aşkı, cezayı düzenleyecek bir roman tasarlamak hiç kolay iş değildir? Nelerden esinlendiniz?

Haklisiniz. Olay örgüsünü oluştururken üzerinde çok düşündüm. Sahneleri birbirine bağlamak kadar hikayenin akışı da önemliydi. Toplam 2 yıl süren bu serüvenin inanın 1 yılı düşünmekle geçti. Gerek benim yaşadığım, gerekse duyduğum her hikaye bir bulmacanın küçük parçaları gibiydi. Olayları zihnimde birleştirerek kurguladım. Kitabı kafamda defalarca yazdım. Gün içerisinde her boş kaldığımda hikayeyi düşünüyordum. Karakterlerle yaşadım. Nereye gitsen onları da yanımda götürüyordum. Bu sürenin sonunda önce olay örgüsünü tasarlayıp, uzun özetini yazdım ve yazım aşamasına geçtim. Yazmak hiç de kolay değilmiş. Bu gerçek; kafamdaki karakterler tarafından baskı altında daydım. Ne zaman ki "son" kelimesini yazdım işte o an bütün karakterler zihnimden çıkıp kitapta yerlerini aldılar.

Fotoğraf: Etkanur Külahçı Hayvalı

Gelelim kitabın asıl kahramanlarından çok minik bahsetmeye. Esas oğlanımız Alperle esas kızımız Merve'nin aşkı ve onları bir şekilde etkileyen arkadaşlar... Neler söylersiniz kahramanlar hakkında?

Bu iki karakteri çok düşündüm aslında. Okuyucu karakterleri ne kadar özümserse olaylar geliştiği kadar büyük olacaktı. Bende kadınlar tarafından özümse-necek bir erkek ve erkekler tarafından özümse-necek bir kadın karakter oluştur-dum. Bu da aslında romanın içindeki bir matematikti. Yan karakterler ise bana yardımcı oldu. Hepsini dengeli bir şekilde sahnelere ekledim. Aslında onlar gizli kahramanlar. Alev ve Cemal karakterleri de iyi iş çıkardılar.

Konu Alper'den biraz açacak olursak sevdiğine olan aşkıdan Obsesif Kompulsif yani bir nevi saplantı hastalığına yakalanan gençlik çocuktan söz ediyoruz. Şimdi özellikle bir hastalığa değinmişken bu hastalık hakkında neler öğrendiniz?

Öncelikle bu konuda bir uzmandan destek aldım. Obsesif Kompulsif bozukluğu aslında bir davranış bozukluğudur. Bu hastalar sürekli tekrar eden düşüncelere sahip olurlar. Bu düşünceler kendisini rahatsız etmesinden ötürü sürekli tekrar eden davranışlarda bulunurlar. Bu düşünceleri, korkuları saplantı halinde yaşarlar. Tedavi edilmezse bu durum hem kendileri hem de çevresindekiler için son derece rahatsız edici ve tehlikeli olabilir. Bir çoğumuzun içinde bu tarz davranışlar mevcut. Mesela; simetri hastaları, sürekli el yıkamak, temizlik hastaları, mikroplardan korkma, sürekli bir şeyleri sayma, kilitlenen kapıyı tekrar kontrol etme veya kapalı gördüğümüz ocağı tekrar kontrol etme gibi davranışları hepimiz sergileriz. Tabi ki saplantı çok farklı ve onun da aşamaları ve şiddeti var. Biliyorsunuz ki bazı saplantılı duygular insanların vahşice öldürülmesine neden oluyor. İlerlemiş bir saplantı duygusu şizofreniye dönüşebiliyor. Bu hastaların tedavi olması gerekiyor hatta kontrol altında tutulmaları gerekiyor.

Çok üzülerek ve çok büyük bir eksiklik olarak belirtmeliyiz ki; dileriz devlet bir an önce bu konuya ciddi anlamda el atar. Hemen hemen her gün artan kadın cinayetleri, çocuk ve sokak hayvanlarına yapılan işkenceler, tecavüzler ve zararlar... Bu şekilde saplantılı karakterlerden de böyle bir eyleme meyil yoğun çıkıyor diyebilir miyiz?

Kesinlikle öyle. Özellikle kadın cinayetlerinde bu saplantılı insanları sıklıkla görülebiliyoruz. Ama bunun nedeni bilinçaltındakiler. İnsanı; yaşamış olduğu bir travma, bir çok veya maruz kaldığı olaylar buna itiyor. Kimse durduk yere psikopat olmaz. Mutlaka bunun bir nedeni olmalı. Uzmanlar bu konuları daha iyi bilir tabii ki.

Can Akkırış

Aile içi şiddet bu konuda büyük etken. Seyredilen bir program veya dinlenen bir konuşma bile insan beynini yıkayıp sonucu trajediye yol açan davranışlar sergiletebilir.

Peki sizin bu konuda bir öneriniz var mı?

Var. Eğitim ailede başlar. Okulda devam eder. Çocuklarımızı yetiştirirken önce; insan sevgisini, empatiyi ve en önemlisi karşısındaki kişinin tercihlerine saygı duymasını öğretilmeliyiz. "Hayır" demenin gerçekten "hayır" anlamına geldiğini öğretmeliyiz. Sadece sınav, iş hayatı, spor, sanat gibi dallarda başarılı olmak yetmez. İnsan olmakta da başarılı olmalıyız.

Şimdi her yazar kitabını yazdıkça o kitabı yaşar ve hayata dair bir çok olgular edindir. Bu kitap size neyi yapmayı ya da neyin mutlaka büyük zarar yarattığını öğretti?

Bu kitap bana öncelikle empati kurmayı öğretti. Bir yazarın en önemli özelliği empati yeteneğidir. Empati kurmadan hikayeyi okuyucuya aktaramayız. Aktarsak bile etkili olamayız. Kitabın hayata dair aförizması ise; bir şeyde takılı kalmamak, mesela geçmiş... Önümüze bakmalıyız. Gizli fikir ise

tercihlere saygı duymak. Belki de hikayede Merve'nin annesi kızının tercihinne saygı duysaydı tüm bu olanlar yaşanmayacaktı. Tabi romanı roman yapan içindeki çatışmasıdır. Belki de günümüz toplumumuza bir ayırdır bu kitaptaki yaşanırlar...

Teknolojinin bu kadar yoğun ilerlediği bu dönemde gazete okuma oranları düşmüşken özellikle üzülerek söylüyorum ki kitap okuma oranının oldukça düşük olduğu ülkemizde, kitap fuarlarına katılımı nasıl buluyorsunuz? Bu katılımı daha da yükseltmek için neler yapabiliriz?

İşte şimdi en kritik soruyu sordunuz. Okumuyoruz, izlemeyi seviyoruz. Halbuki okumak öğrenmektir, hayal kurmaktır. Okudukça bakış açımız genişler. Aklıma gelen ilk örnek; diyelim ki bir elektronik alet aded ve evimize getirdik. Nasıl kullandığımızı kılavuzundan okumak yerine kurcalamayı tercih ediyoruz. Bu da okumanın bir çeşidi. Fakat bu söylediklerimin aksine kitap fuarlarında izdiham oluyor. Özellikle İstanbul Tüyap'ta. Birkaç sebebi olduğunu düşünüyorum. Birincisi; tüm yayınevlerine ve kitaplara aynı anda ulaşmak, onları incelemek bu fuarda gayet mümkün. İkincisi ise; öğrencilerin akademik yayınların birçoğunu bir arada bulabilmesi, içeriğine bakıp uygun olanı seçmesi ve ucuzca alabilmesi. Bir diğer sebep ise; bu denli büyük bir fuarın yılda bir kez yapıyor olması. Katılımın daha da artması için belediyelerin (ki artık birçoğu yapmaya başladı) kendi bünyelerinde bu tür kitap fuarlarını düzenlemesi gerekiyor. Daha sık olmalı. Okuma oranını yükseltmek ise yine ailede başlıyor. Anne ve baba rol modelidir. Küçük yaşta "hadi

"Kızımıza Örnek Olmaya Çalışıyoruz"

Allah size başıslasın güzeller güzeli bir kızınız var. Nasıl bir ebeveyn olmaya çalışıyorsunuz. Ve ileride kızınızın sizin gibi yazar olmak istemesine ne dersiniz?

Amin, çok teşekkür ederim. Kızım benim dünyam diyebilirim. Eşimle birlikte her şeyi ona göre planlıyoruz. Önceliğimiz kızımız. Sadece çocuk yapmak değil; onu insana, doğaya, hayvanlara faydalı bir birey olarak yetiştirme çabamızdayız. Çocuk, anne ve baba örneği alır. Bizde ona örnek olmaya çalışıyoruz. Daha şimdiden özeniyor bana. Ama iyi yazmak için çok okuması gerektiğini anlatıyorum ona. İleride yazar olmak isterse, Allah uzun ömürler versin hepimize; yanı başında ona kılavuz olan bir baba olmak isterim.

ler aldık. Hatta bizden uzun versiyonunu isteyenler oldu. Ama bu bir kitap tanıtımı, uzun versiyonu maalesef yok.

Bildiğim kadarıyla yeni kitabınıza başlamışsınız. Nasıl bir tarzla karşımıza çıkacaksınız?

Evet, yeni kitaba başladım. Şu an hikayeyi olgunlaştırıyorum. Yine kurmaca bir roman olacak ve aynı üslupla yazacağım. Gerçekte yaşamış tarihsel bir olayın üstüne, içinde aşk ve çatışmaların olduğu bir hikaye oturtacağım. En az ilk romanım kadar seveleceğinden eminim. Yaptığım bir işin üstüne koyarak ilerlemem gerekiyor. Bu benim için önemli, aslında okuyucu için de çok önemli. Okuyucu her zaman daha iyisini bekler. Yeni roman hakkında bir ip ucu vereyim; hikaye Safranbolu'dan başlıyor. Hikayemin tarihsel dokusunu en iyi yansıtan yer...

Yakın gelecekte ne tür projeleriniz var, bizleri neler bekliyor?

Yazarlıkta süreklilik önemli bence. Bir yazarın en çok istediği şey okur sayısının çok olmasıdır. Sonuçta birileri bu kitapları okusun diye yazıyoruz. Üretken olmalıyız. Devamlılık sağlayabilirsem hem tanınma hem de okur sayımı arttırma yönünde başarılı olabilirim. Şu an aklımda sadece yazmak istediğim hikayeler var. Projelerim roman üzerine fakat daha ileride senaryo ve tiyatro projeleri de olabilir.

Son olarak okuyucularımıza neler söylemek istersiniz?

Hep aynı şeyleri, aynı kişileri, aynı tarzları okumayın. Değişik yazarlara da şans verin. Gerçekten tanımayan ve muhteşem şeyler üreten insanlar var. Sadece edebiyat değil, müzikte, resimde, dansa yani her alanda. Aynı isimlerin peşinden gitmeyelim. Yenilik her zaman iyidir. Denemekten ve şans vermektense çekinmeyin derim. Ve bu röportajı da sonuna kadar okuyan okurlara da ayrıca teşekkür ederim.

Doğum tarihi: 07.02.1979
Burcu: Kova
En sevdiği huyu: Sakin ve sabırlı olmak
Sevmediği huyu: Çok detaycı olmak
Uğurlu sayısı: 7 (Boynunden dövmesi var)
Uğurlu günü: Cuma
En sevdiği çizgi film: Peanuts / Charlie Brown
En sevdiği renk: Siyah
En sevdiği söz: En mükemmel adalet vicdandır. "Victor Hugo" (Kitabın arka kapak sözü)

İmza Gününde Yoğun İlgi

Gelelim imza gününüze. İstanbul Tüyap Kitap Fuarı'nda Doğu Kitabevi standında imza günü gerçekleştirdiniz. Daha da nicelerini diliyorum. Nasıl geçiyor imza günü?

Teşekkür ederim güzel dileğiniz için. Aslında her şey bir anda gelişti. Bana destek olan Doğu Kitabevi'nin de katkılarıyla imza gününü düzenledik. Daha geçen sene fuarı geçen hayalini kurduğum şeyler bir zincirin halkaları gibi arka arkaya gelmeye başladı. Sizinle burada bu röpor-

tajı yapmak da bu zincirin bir halkası. Bir şeye inandığınızda arkası mutlaka geliyor. Çok klişe olacak ama hayallerimizin peşinden koşmalıyız. Yılmadan, bıkmadan hedefimize doğru çalışarak, hatta çok çalışarak ilerlemeliyiz. Ben bu fuarı ve imza gününü bir başlangıç, bir adım gibi görüyorum. "Artık bunu da yaptım, bana yeter" demiyorum. Sizin nicelerini dilediğiniz imzalar benim hayallerim, hedeflerim. Bunlara ulaşmak için ödünlük vermek gerekiyor. Ailenizden, sosyal hayatınızdan, vaktinizden... adanmışlık derler ya, işte tam da olması gereken budur aslında. Edebiyat günü işidir...